

УДК 050:[061.1:015](477)(091)

*Микола Сенченко,
директор Книжкової палати України,
професор*

Переглядаючи номери журналу, що були в моїй домашній бібліотеці, я навіть розгубився від несподіваної зустрічі з багатьма авторами "Вісника Книжкової палати", що стерлися з моєї пам'яті. Але поступово спогади нахлинули, і я почав пригадувати події, пов'язані зі створенням тепер уже досить відомого фахівцем науково-практичного журналу.

15 років — це багато чи мало? У першому номері журналу було 16 статей, а в 179 — 23. Отже, у середньому було надруковано за 15 років 3500 різних статей. "Вісник" дав півтільки в життя багатьом ученим, які завдяки журналу могли оприлюднити результати своїх досліджень і захистити докторські та кандидатські дисертації. Згадую, що авторами журналу були майбутні доктори наук: Василь Шейко, Людмила Філіпова, Алла Соляник, Оксана Федотова, Лариса Кочубей, Віталій Дерлеменко, Галина Швецова-Водка та кандидати наук: Ірина Павлуша, Наталія Сенченко, Олена Башун, Олена Виноградова, Олег Сербін, Юрій Марчук і багато інших.

Пригадую, що ідея створення журналу з'явилася десь на початку травня 1996 року, коли Книжкова палата України почала поступово набирати оберти і ставати на ноги. На той час у Палаті працювали заступниками директора: кандидат технічних наук, академік Міжнародної академії інформатизації та Нью-Йоркської академії наук Олексій Васильєв; доктор технічних наук, професор Роберт Карташов та першим заступником директора — Наталія Петрова, фахівець у галузі видавничої справи. Вона з 17 років працює на поліграфічних підприємствах і у видавництвах на різних посадах, зокрема заступником директора видавництва "Реклама", згодом директором видавництва "Час". З нею довгий час працює Анатолій Косюк, який тоді очолював у Книжковій палаті відділ підготовки видань і реставрації документів.

Н. Петрова

А. Косюк

Чотирма відділами керували кандидати наук: Вікторія Ступак, Лариса Кочубей, Лідія Дем'янова, Оксана Федотова. Тобто науковий потенціал був досить потужний, і справа заснування журналу вимагала тільки організаційної роботи. Порадившись із заступниками, я дійшов висновку, що краще розпо-

чати видання з серпня, щоб до нового року про журнал стало відомо бібліотечній і видавничій спільноті і можна було організувати передплату на журнал, який було зареєстровано як щомісячне видання. Вартість передплати на той час становила 3 грн на місяць. Було підготовлено ряд публікацій до перших номерів журналу. Для вагомості журналу на моє прохання віце-прем'єр-міністр України Іван Федорович Курас, який запропонував мені піти директором Книжкової палати, надіслав колективу привітання з нагоди виходу першого номера такого змісту:

"Щиро вітаю читачів і редакційний колектив "Вісника Книжкової палати" з нагоди виходу першого номера журналу!

Особливо значущою є ця подія для працівників видавничих організацій, бібліотечних і бібліографічних установ, усієї читацької громадськості України. Сподіваюся, що журнал сприятиме вирішенню на сучасному науково-технічному рівні проблеми обліку і збереження друкованого слова, примноженню інтелектуального потенціалу нашої молоді держави, впевненому її входженню у світовий інформаційний простір.

Символічно, що поява журналу збіглася в часі з п'ятою річницею незалежності України. Сердечно поздоровляю вас з великим святом нашого народу. Бажаю "Вісникові Книжкової палати" успішного подолання етапу становлення, довгого творчого життя!

Віце-прем'єр-міністр України

І. Курас

Далі була творча робота колективу різних спеціалістів.

П'ять разів змінювався дизайн обкладинки, змінювалось і внутрішнє наповнення. Матеріали, подані до друку, були вагомими, і я як головний редактор все більше відчував, що його треба реєструвати як наукове фахове видання. І у 2000—2001 роках журнал "Вісник Книжкової палати" президією Вищої атестаційної комісії (ВАК) України віднесено до наукових фахових видань України в галузі технічних, педагогічних, історичних (книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство) наук. Змінюється склад редакційної колегії, остаточно формується структура видання, розділи наповнюються науковою тематикою. Відтепер наукові статті, призначені для опублікування у "Віснику", затверджуються вченою радою Палати. Аналізування представлених статей, їхнє об'єктивне оцінювання щодо наукової значущості, підготовка проектів рекомендацій вченої ради до друку — усе це завдяки старанній роботі членів вченої ради та вченого секретаря Книжкової палати України Ольги Васильківської.

Прошло десять років і постановою ВАК України від 22.12.2010 року № 1-05/8 журнал президією ВАК України віднесено до фахових наукових видань України в галузі технічних, історичних наук, соціальних комунікацій (книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство).

О. Васьківська

Безпосередньо видання журналу — це творча праця колективу спеціалістів, про яких читачі і автори може і мало знають, але той факт, що журнал виходить регулярно і без запізнь, заслуга заступника головного редактора, відповідального секретаря, редакторів, фахівців, які здійснюють комп'ютерне складання, верстання і підготовку оригінал-макету видання.

В. Волох

Функції заступника головного редактора з дня заснування журналу виконує Наталія Олександрівна Петрова, перший заступник директора з наукової роботи. Саме вона прискіплює і скрупульозно проглядає статті, радиться з головним редактором і дає дозвіл на друкування журналу.

Л. Дмитрієва

Відповідальним секретарем журналу довгий час працювала завідувач відділу наукового редагування бібліографічної інформації Валентина Волох, надзвичайно кваліфікований і відповідальний спеціаліст. Завжди привітна, з посмішкою, вона притягувала, як магнітом, авторів до написання статей у "Вісник".

М. Габровська

Відповідальними секретарями журналу були Микола Ананьєв та Ірина Крушинська. Останнім часом цю нелегку роботу виконує завідувач відділу Надія Регідайло.

Непоганий дизайн журналу, враховуючи фінансові можливості Палати, відтворює в матеріальній формі відділ підготовки видань, особлива заслуга в цьому завідувача відділу Людмили Дмитрієвої і ветерана поліграфії Анатолія Косюка.

Майже шість років верстання журналу здійснював Андрій Крушинський, більше десяти років трудового стажу в

Книжковій палаті України Маргарити Габровської безпосередньо пов'язані з "Вісником Книжкової палати".

Дещо з практики моєї роботи як головного редактора. Згадую перші місяці після затвердження президією ВАК журналу як наукового, коли було безліч дзвінків з проханням оприлюднити ту чи іншу статтю і природне запитання: скільки треба заплатити Книжковій палаті, щоб надрукувати у журналі статтю? Відповідь була однозначною: нічого не треба платити. Мабуть, у це деяким авторам неможливо було повірити, бо до мене приходили зі статтею і пакунками (коньяк, цукерки, кава). Мої аргументи проти презентів виглядали приблизно так: "Мої прашури були православними людьми і я не можу брати і давати хабарі, тому що мені забороняє це робити моя православна віра. Тому або забирайте все, що принесли, і статтю також, або залишайте тільки статтю". Як правило, після розмови зі мною пакунки забирали і залишали тільки оригінал статті.

Тому звертаюся до авторів. Щоб допомогти журналу і далі виходити вчасно, прошу оформити на нього передплату на наступний, 2012 рік — і це буде ваш внесок у розбудову "Вісника". Хочу ще попросити авторів: "Сьогодні надзвичайно великий вал інформації накопчується на читачів, тому дуже прошу писати невеликі статті. Повірте, в Книжковій палаті працюють досвідчені фахівці і вони, а також читачі, оцінять вашу працю по тому, що конкретно вами зроблено".

У підсумку дозвольте подякувати усім співробітникам, причетним до творення "Вісника Книжкової палати", а також авторам за їх чудові статті і розуміння.

М. Ананьєв

І. Крушинська

Н. Регідайло

А. Крушинський

З повагою, Микола Сенченко.